

Uz opću politizaciju, kao i industriju zabave te prevladavajući kič i svijet u kojem su naizgled svi lijepi, zdravi i bogati i mladi (kada to i nisu) – lokalna je i globalna pošast. To su neke od metafora i niz simptoma tegobnoga simboličkoga, suvremenog nestvarnog i nadstvarnog duha vremena, kojeg se uzroci ne liječe. Slatkastom (neo)pop estetikom, ali i nedoslovnom etikom kojima (auto)ironizira simulakrum vremena, Ivana Mrčela analizira varijablama ženskoga lica – i jednoga voajerskoga oka koje simbolizira voajerizam društvenih mreža u kojem je dohled usmjeren pred, a zrcalo okrenuto prema utajenoj jedinki unutar lančane reakcije multiplicirane mase – temu ženstva usporedne popularnoj kulturi koja kao da je proizašla iz kakvog Pulp Fictiona. Autoričina mlada žena stripovski je stilizirana, ukotvljena unutar dijalektike košmara rodnih identiteta u kojima su rodne i spolne uloge ispremiješano umnožene i umrežene do neprirodne kakofonije.

Ivana Mrčela rođena je 1984. u Čakovcu. Nakon diplome na studiju modnog dizajna na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu 2007. godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, koju završava u rujnu 2012. godine u klasi profesora Svjetlana Junakovića. Iza nje je 21 samostalna te 82 skupne izložbe u Hrvatskoj i inozemstvu. 2011. godine izabrana je među 27 najboljih studenata u Republici Hrvatskoj, čime je postala dobitnica Nacionalove "Top stipendije za top studente". Za uspješan rad tijekom akademske godine 2009./2010. dobiva Pohvalnicu Akademije likovnih umjetnosti. Dobitnica je nekoliko internacionalnih nagrada na području grafike (2010. treće mjesto za grafičara profesionalca, IV. EX-YU konkursu za grafiku u Beogradu), nagrade "Ismet Mujezinović" za najboljeg umjetnika (2011. „Nagrada Ismet Mujezinović“, XIV INTERBIFEP, Tuzla), bila je među finalistima "Erste fragmenti" 2012. godine. Na 7. Zagorskom likovnom salonu 2015. godine, dobitnica je jedne od tri jednakovrijedne nagrade. 2017. godine dobiva nagradu za najboljeg mladog umjetnika do 35 godina na 52. zagrebačkom salonu primijenjenih umjetnosti. 2018. godine na Sedmom hrvatskom biennalu ilustracije dobiva posebno priznanje. Iste godine Prvom otkupnom nagradom Zavičajnog muzeja Rovinja njezin rad postaje dijelom najveće zbirke suvremene umjetnosti u Istri. 2022. godine dobiva Posebno priznanje žirija na 1. Međunarodnom trijenalu portreta u Kninu. Članica je HDLU-a i ULUPUH-a. Živi u Zagrebu gdje i radi kao docentica na Tekstilno-tehnološkom fakultetu.